

היה ידידי-מישפחה שגר בכפר-שמריהו. הוא נתן לנו 200 כיצים, שהוברחו למלון בתוך כספות של החברה. נולדו לנו שלושה ילדים. שתי בנות — אחת ציירת והשניה נישאה רק לפני שבוע וחצי בגן ביתנו. הבן, אילן, בן 31, הוא מהנרס ועובד עם אביו במפעל. אלישע היה, כמוכן, בחתונה של הבת. זאת היתה חתונה צנועה ויפה בגן ביתנו, כלי שמונה תזמורות, רק עם זמרת מלווה באורגאן.

כתבת שלושה סיפורי-בישול, והי רביעי בדרך. אני יושבת-ראש של 14 אגודות בארץ. בין השאר אני היו"ר הארצית של המחלקה לכלכלת-בית של ויצ"ו. יו"ר חוג ידידי בית-הספר ניב לילדים הרשים-אילמים, ויו"ר האגודה למורים לפיתוח-קול ואמנות-הזימרה. בכיתנו נערכו קבולות-פנים לצרכי צדקה לאלפי אנשים. לאחרונה ערכתי ערב לילדים אוטיסטיים, ציפינו ל-500 איש, ובאו 800. ב"ר כלילה הוצאתי את בעל-המכולת שלי מכיתו, רוקנתי את החנות, כשאני עומדת ומ' אלתרתי כיבוד למאות אנשים נוספים.

גל של דיבורים
ב ביתנו ניגנו שלמה מינץ, ולדמיר אשכנזי ויפם ברונסמן.

מלון גדול — מקריי-ענק ותנורים הבנויים להכנת מזון לאורחים רבים.

הכניסה לבית היא מפוארת. בצד מצויה שירה עתיקה, ועליה פמוטים גדולים. בקומה השניה סלון, ובמרכזו פסנתר-כנף. לצידו סט כיסאות מהמאה ה-17, ורהיטים עתיקים אחרים מתקופות שונות. על הקירות תלויים ציורים אורגנליים של טובי הציירים. ליד הקיר, במיזנונים שקופים, ניתן לראות כלי-אוכל מעודנים מחרסינה וברולה. צמחיה טרופית עשירה מצויה בכל פינות הבית.

אביבה, מרכזי-מסיבה בכל אירוע שלה, תופרת את בגדיה בעצמה. לפני כל מסיבה היא נוהגת להתרוצץ, כשגופה חלוקינית, ולהשגיח אישית על כל ההכנות.

ככית גדולה-מידות מתגוררת אביבה עם בעלה. הבת הקטנה, הגית, התחתנה לפני זמן לא רב, ועזבה את הבית.

אביבה היא אשה נעימת-הליכות ושופעת-חן. מימדי גופה גדולים מאוד, למרות שבאחרונה הורידה 30 קילו ממישקלה. ייתכן שלעודפי-המישקל יש קשר לניסיונה העשיר באפיית עוגות.

הווילה האגדתית של הגולדמנים ב-כפר-שמריהו ניה שאת לגובה של שוש קומות ובצידה גן הכולל

אמפיתיאטרון קטן לאירוח מאות האורחים לקונצרט טים ולתצוגות-האופנה. שבעלת-הבית עורכת לי-מטרות-צדקה. הבית עלול להפוך יעד לעיקולים.

בנק המיזרחי כבר הבטיח את עצמו מפני פשיטת-רגל אפשרית, ועתה הוא ממתין להתפתחות חמש-א ומתן עם גולדמן, בני-יורק. המפעל בפתח-תיקווה, הציוד והמלאי שבו, ממושכנים. כך גם הווילה המפוארת, על כל תכולתה. הבנק עשוי לממש את הביטחונות שניתנו לו כנגד החובות, אם המשאיו-המתן לא יניב פירות.

מססרת אביבה: עברתי בחיים שלי כלי-כך הרבה: אני מאוד אוהבת את הארץ. אנחנו עם סגולה, אבל עם בלתי-נסבל! נכנסים יותר מדי לחיים הפרטיים של אנשים! אין זה סוד שזה יותר משנתיים נמצא המפעל של בעלי בקשיים.

בארץ, עם כל פשיטות-הרגל שיש פה, לא קונים ככלל קופות. אין כסף, אז בשביל מה צריך קופה? מכל הייצור של המפעל מוכרים לארץ חמישה אחוז. לכן נאלץ בעלי לעבור לארצות-הברית, ושם לנהל את המכירה של המוצרים שלנו.

עד עכשיו לא הוצא שום צו של בית-מישפט לעיקול הבית, ולא על שום רכוש אחר של המישפחה. המיפ' על, על כל 200 הפועלים שלו, עובד כרגיל. בעלי לא ברח מהארץ, אלא עזב אותה מייד אחרי הנשואין של הבת הקטנה שלנו. יש לי 200 תמונות שלו מהחתונה, יום אחרי שיצא, הוצא נגרו צו לעיכוב-ייצוא.

מכל הפירסומים בעיתונים הייתי מוזמן מתמוסת, אילו לא הייתי יודעת והייתי בטוחה שהכל יסתדר. גולדמן לא נעלם ולא נמלט. הוא גר בני-יורק. שאנשים לא יחברנו לי על הראש. אני יודעת בדיוק את ערכי!

לקחנו הלוואה, כדי לקנות מכונות חדישות למיפעל. בכל מקום אחר בעולם היה מיפעל כזה, העובר לייצוא, מקבל הלוואה בריבית של 6-4 אחוז. אנחנו קיבלנו הלוואה ב-28 אחוז, שסיבכה אותנו. איזה יהלומן לא חייב היום 200 מליון דולר לבנקים?

אף אחד מאיתנו לא ברח מהארץ! אני בטוח לא אעזוב! תמיד, אחרי שבו' עיים שאני יוצאת מכאן, אני מרגישה כאילו נמלים עולים לי על הגוף, ואני מתה מגעגועים. יש לנו, ברוך השם, מישפחה וידידים שיש להם הרבה מאוד כסף, ואני מקווה שאנחנו נצא מזה!

עד כאן דיכר אביבה גולדמן: את הבן, אילן, הצלחתי לראיין ממש שעה לפני שעמד לנסוע לניו-יורק ולהצטרף לאביו, המתדיין שם בימים אלה עם כונס-הכספים, עורך-הדין משה אגרסט.

אמר אילן: "אני לא יודע מי בבנק הדליק את הגפרור, שהביא לכל הפיר' סומים האלה בעיתונים. לדעתי, התמור' נה המוצגת בעיתונים היא מאוד מעור' ת. במיפעל בפתח-תיקווה קרה מצב אבסורדי, לדעתי, כתוצאה מניהול כושל. המיפעל ממוקם מול בית-החור' לים בלינסון, על שטח של 20 דונם. זה לא הסיפור של אתא, שאין מוצרים ואין שוק, זה מיפעל שיש לו מוניטין בינלאומי, ויש לו שוק עולמי. אני לא יודע בדיוק מה גודל הסכום שאנחנו חייבים, ואני לא חושב שבבנק המיזרחי יודעים."

"אבי צילצל רק לפני שעה קלה. הוא ניסה להרגיע אותנו, ולהסביר לנו שהוא מתכנן לפתור את הבעיה. זוהי בעיה שיש גם להרבה מיפעלים אחרים בארץ!"

המארחת מסי' 1 הוא התואר שבו מכתירים רבים את אביבה גולדמן, הנראית בתצלום (קיצוניות מימין)

כשהיא שרה בערב למטרות-צדקה, בטרקלין ביתה. גולדמן, שהיא יושבת-ראש של 14 מוסדות-צדקה, תמיכה וסעד, עורכת ערבים רבים מאוד מסוג זה.

זובין מהטה היה לא-פעם אורח בביתנו. נכון שאלישע לא אחת התנגד לקבולות-הפנים הגדולות שערכתי. היו כאלה שהוא שמח לעזור בהן, ולא אחת באמת סחב כיסאות ועזר. אבל היו מיקרים כשהוא היה מסתגר בחדרו ורואה טלוויזיה.

זה שהוא לא פעם לא היה לצידי היה מעורר גל של דיבורים, אבל לי זה מעולם לא הפריע, הוא לא דיבר איתי מעולם על גירושין. מאז שהוא עבר לניו-יורק, הוא הקפיד לבלות כל חודש עשרה ימים בבית, ולא פעם אני נסעתי אליו.

אשר לשמועות שלמעשה אני תמכ' תי באחרונה בגולדמן, זה לא לגמרי נכון. זה נכון שאני קיבלתי במשך השנים רברים וכספים מהוריי, אבל אני מעולם לא נסעתי במחלקה הראשונה, ומעולם לא הייתי חייראוהו ריקניים.

החולשה שלי זה אופרה, ואני נוהגת לשיר בכל יום שיש, ולהתאמן בזימ' רה, כשאני מלווה עלי-ידי מנצח. בימים אלה אני מכינה הופעה עם יצחק אתלנוב, שאיתו הופעתי בטלוויזיה.

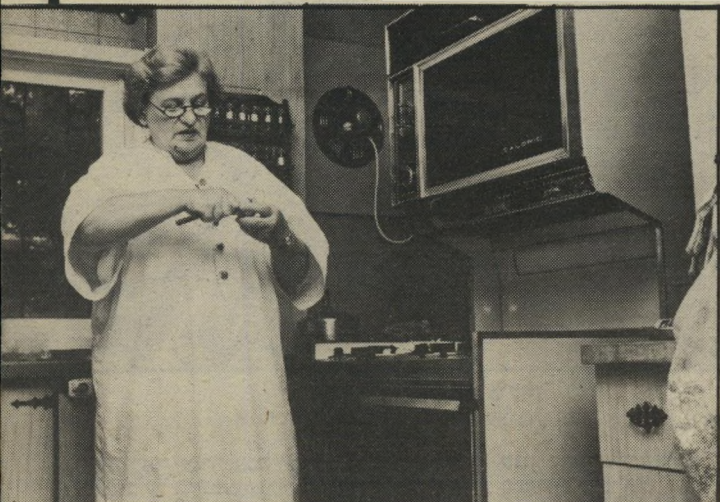
דמעות כשהיא מספרת את סיפורה האישי.

ביצים בכספת
אני דור שישי בארץ, מהצאצאים של החתם-סופר. כמו אשתו של אברהם שפירא. אשתו של גידעון פת, אן, גם היא מאותה מישפחה. אלה שהיא דור שביעי.

נולדתי בבלגיה. אבי היה מדען, שהפך יהלומן בגלל נסיכות-החיים. עליתי לארץ בעליה של 1946. את אלישע היכרתי כשלמדתי באוניבר' סיטה בירושלים היסטוריה ומדעי' המדינה. הוא היה בן 20, ארבע שנים צעיר ממני. מאז אנחנו נשואין כבר 33 שנה.

החתונה שלנו נערכה יחד עם הדי' תונה של בת-דודתי, שהיתה ניצולת' שרואה. זאת היתה החתונה הראשונה שנערכה במלון השרון. זה היה בתקר' פת-הצנע. הכיבוד לחתונה הוטס מב'ל גיה עלי-ידי מטוסי חברת סבנה. לעיקב גולדמן, אביו של אלישע,

שולמית יריב

במיטבחה של גולדמן עומדת בעלת-הבית — ה' אלא גם כמחברת של סיפורי-בישול — ומדגימה כישרון נוסף שלה: פיסול.